

DANISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon)
Mardi 21 mai 2002 (après-midi)
Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Skriv en kommentar til én af følgende to tekster:

1. (a)

Strejf

Genkendelsen deles småligt ud nu om dage. Når eventyreren strejfer om. Gåden står sædvanligvis oppe ved baren – med ryggen til.

Man går jo ikke synligt rundt med en pose på gaden, især ikke, hvis man vil give den til nogen. Man klirrer jo ikke med sporerne, frivilligt.

- 5 Altså frejdigt gå sin gang og se dem lige i øjnene, de umulige. De taktsomme, de rolige, de sitrende fortvivlede. Og nogle små glade og runde nogen, som bare triller af sted og er anderledes.

- 10 På spejdertogter gennem byens gader kan man se deres galoperende rygge, deres ivrige lukkethed. Hvis man sidder meget længe på en caféstol og dingler med benene, kan man også se dem galopere den anden vej.

Hvor mærkelig er ikke verden med sine aftalte møder og bekendtskaber og forudsigelige lørdagsaftener. Nogle går rundt med rullende øjne og nervøse lemmer og synger sange om fred og ro. Fred og ro. Og godt er det da også at vide, hvor man vågner op – hvis man da endelig skal sove. Hvem man taler i telefon med et par gange om ugen, og hvem der aldrig tænker på at ringe.

- 15 Rundt omkring falder mørket på, og i de små huler foldes det hjemlige ud, bliver aftenligt. Hvide vindueskarmer danner lysende streger mod udenfor. Der lufter dynefred og stille timer, hverdagstræthed, bløde skrig mod gulvbrædder. Det er tid at læne sig mod nogen og lukke øjnene. Tid at blive strøget over håret uden at bide. Om aftenen.

- 20 Tænk at tro, at noget pludselig skulle dukke op af skovbunden. På en skovtur. At man kan gå ensomme ture uden at være ensom. Og lignende. Eventyrlige strejf.

Men lyset skifter jo sine farver. Årstiderne skiftes modvilligt ud. Dragerne bliver små og almindelige. Og somme tider gider man ikke engang slå dem ihjel. Ilden brænder ikke varme mere. Mærkeligt, disse fremmede gæster i natten, i drømmen.

- 25 Mod er godt. Modigt går man vågen ud og kommer træt hjem. Modigt banke hovedet ind i væggen, også næste gang, det ligesom letter lidt. Klarer op som rigtig gråd. Glitrende og fantasifuldt hopper fremtiden af sted.

Man higer mod andre hænder, mod mørkere øjne, mod slagsmål for sjov.

De lukkede holder ryggen rank på den yndigste måde.

- 30 I perioder følges en særlig elegant hjorteflugt, men pludselig bliver det uvejrligt. Eller lignende. Hvis man skubber til et eventyr forsvinder det. Eller vender sig om og spytter. Det er farligt at skubbe.

Måtte man finde nogle små uskadelige nogen at slå på, inden solnedgangene bliver for matte, og det bliver sjovt at smide maling op på væggene i en halvmørk kælder.

- 35 I gamle dage – før i tiden – kaldte man dem gale – mandgale*. De der ikke stak strikkepindene i hjertesiden, de der ikke faldt til ro ved fødslerne. Spærrede dem inde – klippede håret af dem, måske.

40 Somme tider gik de i åen - druknede sig. Så var de romantiske. Selv nu hvisker man i krogene, når de går deres rastløse ture. Har I set dronningerne, som voldsomt, villende bruser afsted, og som altid knuser glas på hjemvejen. Som bliver stive i nakkerne af at holde hovedet højt og se sig om.

Men man skal nu se sig om, og se sig for. Når det bliver helt mørkt bliver ansigterne hvide og usynlige, og så er man rigtig alene.

Juliane Preisler: Af *Strejf*, fra *Standset aften*, 1985.

* Mandgale: Syg efter mænd, liderlige.

1. (b)

Søvn hviler over land og by

Søvn hviler over land og by,
nu blomstrer drømmene
i senge og på trappegange.
Søvnen er den anden verden,
5 forløseren af knuder
som dagen knytter
af vores gode ønsker
med vores stærke viljer.
Alt hvad vi slås om,
10 alle de håb og tanker
der kværner rundt i lysets bedemølle*
forsvinder i det sorte vand
der hver nat ruller sine dønninger
mod alle kyster.
15 I drømmen er der ingen tid at spille,
og lommeregneren på bordet
ved hovedpuden
forvandles til alt muligt andet
i dens bad
20 hvor kærlighed og had
blir ét
med alt.
Den manglende erindring om drømmens indhold
er fuld af håb, fordi den siger som et stjernesud
25 af bølger i et ukendt rum af mørke stoffer
at der findes andet,
osse det
der ikke er.

Peter Laugesen: *Søvn hviler over land og by*. Fra *Himmel kærlighed frihed*, 1972

* bedemølle: specielt hjul brugt i tibetansk buddhisme.
